

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "קהלת" – פרק ג

א לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים: ב עת ללדת ועת למות עת לטעת ועת לעקור נטוע: ג עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוץ ועת לבנות: ד עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד: ה עת להשליך אבנים ועת פנוס אבנים עת לחבוק ועת לרחק מחבק: ו עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: ז עת לקרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר: ח עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: ט מה יתרון העושה באשר הוא עמל: י ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: יא את הכל עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש ועד סוף: יב ידעתי כי אין טוב בם כי

אִם-לְשִׁמוֹחַ וּלְעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו: יג וְגַם כָּל-הָאָדָם שִׁיאֲכַל
וְשָׂתָה וּרְאָה טוֹב בְּכָל-עֲמָלוֹ מִתַּת אֱלֹהִים הִיא: יד יַדְעֵתִי כִי
כָל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף
וּמִמֶּנּוּ אֵין לְגַרֵעַ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו:
טו מֵהַשְּׁהִיָּה כִּבְרָה הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כִּבְרָה הִיא וְהָאֱלֹהִים
יִבְקֹשׁ אֶת-נִרְדָּףָ: טז וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ מְקוֹם
הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה הָרָשָׁע וּמְקוֹם הַצַּדִּיק שָׁמָּה הָרָשָׁע: יז אֲמַרְתִּי
אֲנִי בְּלִבִּי אֶת-הַצַּדִּיק וְאֶת-הָרָשָׁע יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי-עַתָּה
לְכָל-חֶפֶץ וְעַל כָּל-הַמַּעֲשֶׂה שָׁם: יח אֲמַרְתִּי אֲנִי בְּלִבִּי
עַל-דִּבְרַת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרַם הָאֱלֹהִים וּלְרְאוֹת שְׁהִם-בְּהִמָּה
הִמָּה לָהֶם: יט כִּי מִקְרָה בְּנֵי-הָאָדָם וּמִקְרָה הַבְּהִמָּה וּמִקְרָה
אֶחָד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת זֶה וְרוּחַ אֶחָד לְכָל וּמוֹתָר הָאָדָם
מִן-הַבְּהִמָּה אֵין כִּי הַכֹּל הֶבֶל: כ הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל-מְקוֹם אֶחָד
הַכֹּל הִיא מִן-הָעֶפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל-הָעֶפֶר: כא מִי יוֹדֵעַ רוּחַ
בְּנֵי הָאָדָם הָעֶלְיָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הִירָדָת הִיא
לְמַטָּה לְאָרֶץ: כב וְרָאִיתִי כִי אֵין טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׂמַח הָאָדָם
בְּמַעֲשָׂיו כִּי-הוּא חֶלְקוֹ כִּי מִי יִבְיָאֵנוּ לְרְאוֹת בְּמָה שִׁיְהִיָּה
אַחֲרָיו:

ספר "קהלת" – פרק ד

א וּשְׁבַתִּי אֲנִי וְאֶרְאֶה אֶת־כָּל־הָעֲשֻׁקִים אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת
הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה ׀ דְּמַעַת הָעֲשֻׁקִים וְאִין לָהֶם מְנַחֵם וּמִיַּד
עֲשֻׁקֵיהֶם כַּח וְאִין לָהֶם מְנַחֵם: ב וּשְׁבַח אֲנִי אֶת־הַמַּתִּים
שֶׁכָּבַר מִתּוֹ מִן־הַחַיִּים אֲשֶׁר הֵמָּה חַיִּים עֲדָנָה: ג וְטוֹב
מִשְׁנִיָּהֶם אֵת אֲשֶׁר־עֵדֶן לֹא הָיָה אֲשֶׁר לֹא־רָאָה אֶת־הַמַּעֲשֶׂה
הָרַע אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם: ד וְרָאִיתִי אֲנִי אֶת־כָּל־עֲמַל
וְאֵת כָּל־כְּשָׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה כִּי הִיא קִנְיַת־אִישׁ מִרְעֵהוּ גַם־זֶה
הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ: ה הַכֹּסִיל חִבֵּק אֶת־יָדָיו וְאָכַל אֶת־בְּשָׂרוֹ:
ו טוֹב מְלֹא כֶּף נַחַת מִמְּלֵא חֲפָנִים עֲמַל וְרַעוּת רוּחַ:
ז וּשְׁבַתִּי אֲנִי וְאֶרְאֶה הֶבֶל תַּחַת הַשָּׁמַיִם: ח יֵשׁ אֶחָד וְאִין
שְׁנַיִם גַּם בֶּן וְאָח אִין־לוֹ וְאִין קֵץ לְכָל־עֲמָלוֹ גַּם־עֵינָיו עֵינָיו
לֹא־תִשָּׁבַע עֲשָׂר וּלְמִי ׀ אֲנִי עֲמַל וּמַחֲסֵר אֶת־נַפְשִׁי מִטּוֹבָה
גַּם־זֶה הֶבֶל וְעַנְיָן רָע הוּא: ט טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן־הָאֶחָד אֲשֶׁר
יֵשׁ־לָהֶם שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלָם: י כִּי אִם־יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים
אֶת־חֲבֵרוֹ וְאִילוֹ הָאֶחָד שִׁיפּוֹל וְאִין שְׁנַיִם לְהַקִּימוֹ: יא גַּם
אִם־יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וּלְאֶחָד אֵיךְ יָחָם: יב וְאִם־יִתְקַפּוּ

הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם יַעֲמְדוּ נֶגְדוֹ וְהַחוּט הַמְּשַׁלֵּשׁ לֹא בְּמַהְרָה
יִנְתָּק: יג טוֹב יֶלֶד מִסֵּכֵן וְחָכָם מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכֹסִיל אֲשֶׁר
לֹא־יֵדַע לְהִזְהַר עוֹד: יד פִּי־מִבֵּית הַסּוּרִים יֵצֵא לְמֶלֶךְ פִּי גַם
בְּמִלְכוּתוֹ נוֹלֵד רָשׁ: טו רְאִיתִי אֶת־כָּל־הַחַיִּים הַמְּהַלְכִים תַּחַת
הַשָּׁמַשׁ עִם הַיֶּלֶד הַשְּׁנַיִ אֲשֶׁר יַעֲמַד תַּחְתָּיו: טז אֵין־קִיץ
לְכָל־הָעַם לְכָל אֲשֶׁר־הָיָה לְפָנֵיהֶם גַּם הַאֲחֵרוֹנִים לֹא
יִשְׁמְחוּ־בוֹ פִּי־גַם־זֶה הֶבֶל וְרַעֲיוֹן רוּחַ: יז שְׁמֹר רַגְלֶיךָ
כַּאֲשֶׁר תֵּלֶךְ אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וְקָרוֹב לְשִׁמְעַ מִתַּת הַכֹּסִילִים
זָבַח פִּי־אֵינָם יוֹדְעִים לַעֲשׂוֹת רָע:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטריי ויתבוננו ח'סדי "קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)